

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **Kopa logistic networks ČR s.r.o.**, IČO 07629745
sídlem náměstí Přátelství 1518/2, 102 00 Praha 10
zastoupena advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem, LL.M.
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**
sídlem Kongresová 1666/2, 140 00 Praha 4

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala, aby soud určil, že odstranění jejích tří vozidel z pozemní komunikace žalovaným dne 28. 4. 2021 v 15:30 hodin, 16:45 hodin a 17:10 hodin, na adrese Praha 9 - Běchovice, Podnikatelská 578, a to návěsů: a) typ SCHMITZ CARGOBULL AG, šedé barvy, VIN kód: X, MPZ: CZ (dále též „vozidlo č. 1“), b) typ LAMBERET, žluté barvy, VIN kód: X, MPZ: CZ (dále též „vozidlo č. 2“), c) typ FLIEGL, červené barvy, VIN kód: X, MPZ: CZ (dále též „vozidlo č. 3“), bylo nezákonným zásahem.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že vyrozuměním ze dne 29. 4. 2021 č. j. KRPA-106132-11/PŘ-2021-001306 jí bylo oznámeno odstranění vozidel č. 1 až č. 3 jako překážek provozu na pozemní komunikaci podle § 2 písm. ee) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění

pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), z pokynu policisty Policie České republiky, bez jakéhokoli odůvodnění či jakýchkoli důkazů. Žalobkyně spatřuje v popsaném jednání nezákonný zásah, neboť vozidla č. 1 až č. 3 na daném místě a v daném čase netvořila překážku provozu ve smyslu zákona o silničním provozu. Příslušný policista proto neměl, resp. ani nemohl, nařídít jejich odtah podle § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu. Došlo tím k zásahu do práv žalobkyně, která ztratila možnost s vozidly č. 1 až č. 3 disponovat, resp. musela uhradit náklady za jejich nezákonný odtah. Žalovaný proto jednal nepřiměřeně, nepředvídatelně a svévolně.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Uvedl, že v daném případě byla provedena dokumentace přestupků odstavených vozidel č. 1 až č. 3 na předmětné ulici Podnikatelská v Praze 9. Na místě hlídka ztotožnila vozidla č. 1 až č. 3 v evidenci motorových vozidel, provedla ohledání jednotlivých míst přestupků, vyhotovila náčrtky místa přestupků a fotodokumentaci s videem místa přestupku. K obnovení provozu na uvedené komunikaci byla vozidla č. 1 až č. 3 označena za překážku silničního provozu podle § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu a byl nařízen jejich odtah. O odtahu vozidel rozhoduje policista vždy individuálně, s ohledem na danou situaci a umístění vozidla. Odtah nařídí pouze v případech, pokud vozidlo tvoří překážku silničního provozu. V daném případě po vyhodnocení situace nezbylo než přistoupit k odstranění překážky provozu na pozemních komunikacích, k zajištění odtahu vozidel č. 1 až č. 3 podle § 45 zákona o silničním provozu a § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o PČR“).
4. Žalobkyně v replice setrvala na žalobní argumentaci a doplnila, že vyjádření žalovaného považuje za obecné, bez konkrétní vazby na předmětný tvrzený nezákonný zásah.
5. Žalovaný v duplice na svém vyjádření setrval a zdůraznil, že předmětná vozidla tvořila překážku v silničním provozu, proto bylo rozhodnuto o jejich neprodleném odstranění odtažením. Vozidla stála tak, že nebyla možná bezpečná jízda nákladních automobilů, jejichž řidiči zásobovali nedaleké firmy a nebyl možný průjezd nákladních automobilů v obou směrech (vozidla stála tak, že tvořila tzv. esíčko, mezi nimi bylo obtížné projet běžnými vozidly). Doplnil, že účelová komunikace je umístěna na pozemku p.č. 1327/1, který je veřejnou, ze své povahy účelovou, komunikací, dopravním spojením ke stavbám a dalším nemovitým věcem, které se nachází v okolí pozemku, ve vlastnictví fyzických i právnických osob. Komunikace je užívána obvyklým způsobem a v souladu s účelem, k němuž je určena, všemi druhy vozidel, a z místa odtahu není možno zajet do dotčených firem jiným způsobem než po předmětné komunikaci.
6. Městský soud v Praze ve věci podle § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu, neboť rozhodoval pouze o určení, zda zásah byl či nebyl nezákonným.
7. U jednání, které se konalo dne 31. 1. 2023, strany setrvaly na své argumentaci. Zástupce žalobkyně soudu předložil CD záznam, k němuž uvedl, že na něm má být zachycena předmětná událost a navrhl jej provést jako důkaz. K dotazu soudu zástupce žalobkyně uvedl, že jej dříve soudu poskytnout nemohl, zajistil ho nedávno. Žalovaný navrhl slyšet svědka M. P., vedoucího policistu z místního oddělení, který byl události přítomen a dále navrhl provést CD záznamy ze správního spisu, které obsahují fotografie a videozáznamy dokumentující situaci.

8. Soud provedl důkaz CD záznamy ze správního spisu, které obsahovaly 11 fotografií a 12 videí pořízených žalovaným na místě. Ze záznamů je zřetelné, že vozidla č. 1 až č. 3 (návěsy) jsou odstavena na pozemní komunikaci, křižovatce ve tvaru „T“ tak, že nebyl volný jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy. Vozidla č. 1 a č. 3 stála na jedné straně vozovky a vozidlo č. 2 stálo na protější straně vozovky, proti směru jízdy, a uprostřed „téčkového křížení“ pozemních komunikací. Vozidlo č. 1 bylo umístěno (odstaveno) při pravém okraji vozovky ve směru jízdy při hranici místa křížení pozemních komunikací či vyústění jiné pozemní komunikace. Vedle něj byla volná pouze krátká část protějšího jízdního pruhu. Z pořízených videozáznamů je seznatelné, že všechna tři zde odstavená vozidla žalobkyně svým umístěním brání bezpečnému průjezdu ostatních vozidel. Jiná menší vozidla se jim musí vyhýbat, objedou je pomalu, ale velká vozidla kolem nich už neprojedou. Záznamy zachycují čtyři jiná vozidla, která mají problém vozidla č. 1 až č. 3 objet. Osobní vozidlo a menší dodávka sice vozidla č. 1 až č. 3 pomalu objíždějí, mezi nimi musí manévrovat tak, aby se do jejich postavení ve tvaru písmene „S“ vešly, mezi vozidly č. 1 až č. 3 není bezpečně vidět, zda nejede protijedoucí vozidlo. Proto, aby tato jiná vozidla mohla kolem vozidel č. 1 až č. 3 projet, musela je všechny objíždět do protisměru tzv. „cik cak“, či do „esíčka“. Na místě přítomní policisté musí dopravu řídit, aby protijedoucí vozidla, která přes návěsy nevidí, se nestřetla při vyhýbání se vozidlům žalobkyně. Další dvě vozidla, a to nákladní vozidlo a popelářský vůz, kolem vozidel č. 1 až č. 3 nemohla projet, musela na komunikaci couvat.
9. Svědek M. P. vypověděl, že je vedoucím MO Policie ČR Újezd nad Lesy, byl přítomen předmětné události poté, co přes linku 158 byla zavolána Policie ČR. Na předmětné komunikaci, přes kterou vede zásobování firem z areálu, se nacházela tři odstavená vozidla žalobkyně, velké dlouhé návěsy. Návěsy byly na komunikaci umístěny tak, že bránily průjezdu vozidel zásobujících firmy, které se v objektu nacházely. Vozidla žalobkyně stála v tzv. esíčku. Některá vozidla proto kolem nich nemohla projet. Na místě byly návěsy označeny ve spolupráci s dopravní policií jako překážka provozu, neboť velká vozidla je nemohla objet. Ze strany žalobkyně se na místo tohoto dne nikdo nedostavil. Nikdo se na místě neprokázal žádným pověřením, plnou mocí či zmocněním za žalobkyni. Nikdo se nedostavil, že by vozidla chtěl odtáhnout. Areál je dostatečně velký, aby vozidla mohla být odstavena případně jinde. Odtah vozidel č. 1 až č. 3 na speciální odtahová vozidla trval cca 6 hodin.
10. Poté, co zástupce žalobkyně navrhl, aby svědkovi byl předestřen CD záznam, který předložil, soud po spuštění CD záznamu shledal, že předložený CD žalobkyně je bez jakýchkoli dat, proto soud předestřel svědkovi CD záznam, který je součástí správního spisu. Svědek k němu uvedl, že se vztahuje k situaci, kterou popsal. Zástupce žalobkyně k výpovědi svědka uvedl, že si uvědomil, že ze strany žalobkyně na místo přijeli její zástupci v jiný den, a to dne 30. 4. 2021.
11. Ze správního spisu vyplývají tyto skutečnosti.
12. Podle tří úředních záznamů Policie České republiky, OŘP Praha III, dopravního inspektorátu, ze dnů 29. 4. 2021 (č. j. KRPA-106132-1/PŘ-2021-001306 k vozidlu č. 1), 5. 5. 2021 (č. j. KRPA-109396-8/PŘ-2021-001306 k vozidlu č. 2), a 7. 5. 2021 (č. j. KRPA-109262-5/PŘ-2021-001306 k vozidlu č. 3), dne 28. 4. 2021 od cca 09:15 hodin na pozemní komunikaci v Praze 9, Podnikatelská, poblíž č. p. 550, stála odstavená přípojná vozidla. Jednalo se o:

1) návěs, který byl podle VIN kódu X ztotožněn jako SCHMITZ CARGOBULL AG SPL 24/L-13.62, barva šedá, jeho provozovatelem a vlastníkem je žalobkyně (popsaný shora jako vozidlo č. 1), a který porušil § 25 odst. 3, § 27 odst. 1 písm. s) zákona o silničním provozu, neboť při stání vozidla nebyly ponechány 3 metry pro každý směr jízdy a vozidlo stálo tak, že byla ohrožena bezpečnost a jízda ostatních vozidel, § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o podmínkách provozu“), jelikož provozovatel provozuje na pozemní komunikaci vozidlo, na němž není způsobem umožňujícím identifikaci vozidla umístěna tabulka s registrační značkou, a § 38 odst. 1 písm. e) zákona o podmínkách provozu, jelikož provozovatel nepřistavil vozidlo k pravidelné technické prohlídce (platnost technické kontroly do dne 28. 4. 2020);

2) návěs, který byl podle VIN kódu X ztotožněn jako LAMBERET LVF, r.v. 2002, barva žlutá, jeho provozovatelem a vlastníkem je žalobkyně (popsaný shora jako vozidlo č. 2), a který porušil § 25 odst. 3, § 27 odst. 1 písm. s) a § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, jelikož při stání vozidla nebyly ponechány 3 metry pro každý směr jízdy a vozidlo stálo tak, že byla ohrožena bezpečnost a jízda ostatních vozidel a přípojně vozidlo nestálo při pravém okraji vozovky ve směru jízdy. Přípojně vozidlo dále stálo tak, že nebyla možná bezpečná jízda nákladních automobilů, jejich řidiči zásobovali nedaleké firmy a nebyl tak v některých případech vůbec možný průjezd těchto vozidel, § 38 odst. 1 písm. c) zákona o podmínkách provozu, jelikož provozovatel provozuje na pozemní komunikaci vozidlo, na němž není způsobem umožňujícím identifikaci vozidla umístěna tabulka s registrační značkou, a § 38 odst. 1 písm. e) zákona o podmínkách provozu, jelikož provozovatel nepřistavil vozidlo k pravidelné technické prohlídce (platnost technické kontroly do dne 28. 11. 2019);

3) návěs, který byl podle VIN kódu X ztotožněn jako FLIEGL, r.v. 2003, barva červená, jeho provozovatelem a vlastníkem je žalobkyně (popsaný shora jako vozidlo č. 3), a který porušil § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť při stání vozidla nebyly ponechány 3 metry pro každý směr jízdy, § 38 odst. 1 písm. c) zákona o podmínkách provozu, jelikož provozovatel provozuje na pozemní komunikaci vozidlo, na němž není způsobem umožňujícím identifikaci vozidla umístěna tabulka s registrační značkou, a § 38 odst. 1 písm. e) zákona o podmínkách provozu, jelikož provozovatel nepřistavil vozidlo k pravidelné technické prohlídce (platnost technické kontroly do dne 6. 2. 2020).

Vozidla č. 1 až č. 3 tvořila překážku v silničním provozu, nacházela se na veřejně přístupné účelové komunikaci a nebylo možné s velkými nákladními vozidly bezpečně kolem projet do přilehlého areálu k zásobování tamějších firem, proto byly nařízeny jejich odtahy. Vozidla byla odtahována v časech 15:30 hod. (vozidlo č. 1), 16:45 hod. (vozidlo č. 2), 17:10 hod. (vozidlo č. 3).

Součástí tohoto úředního záznamu jsou výpisy z registru vozidel č. 1 až č. 3, náčrtky situací jejich stání na pozemní komunikaci, protokoly o jejich odtahu a CD záznamy s fotografiemi a videozáznamy z místa jejich stání.

13. Vyrozměním ze dne 29. 4. 2021 (č. j. KRPA-106132-11/PŘ-2021-001306), byla žalobkyně informována, že dne 28. 4. 2021 v časech 15:30 hod., 16:45 hod., a 17:10 hod., bylo v souladu s § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu rozhodnuto pokynem policisty Policie České republiky o odstranění vozidel č. 1 až č. 3, která tvořila překážku na pozemní komunikaci Podnikatelská u č. p. 578, Praha 9, ve smyslu § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu. Dále se uvádí, že „překážku provozu na pozemní komunikaci tvořila vozidla“ č. 1 až č. 3 ztotožněna tovární značkou/typem, VIN kódem, MPZ, druhem vozidla, barvou, a

vlastníkem s jeho identifikačním číslem (tím je žalobkyně) a: „Vozidla se nachází (jsou odstavena) a lze jej vyzvednout: Místo: Odtahové parkoviště Dubeč, ulice Ke Křížkám 2. Vlastník/firma: Správa služeb hlavního města Prahy. Pracovní doba: pracovní dny: 8:00-15:00 hod. Telefon: 724 823 402, 602 291 880“.

14. Městský soud v Praze posoudil věc takto:

15. Podle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
16. Zásah je nezákonný, pokud jsou kumulativně splněny podmínky ustanovení § 82 s. ř. s. Tedy žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.
17. Pojmy „zásah, pokyn, donucení“ soudní řád správní nedefinuje a obecně je nedefinuje ani žádný jiný právní předpis. Soudní řád správní pro všechny tři pojmy zakládá legislativní zkratku „zásah“. Za zásah lze považovat úkony orgánu státní správy v rámci výkonu veřejné moci, které bezprostředně přímo zasahují do právních poměrů osob, vůči nimž je úkon směřován. Samotný zásah bývá zpravidla neformální v tom smyslu, že mu nepředchází žádná formální procedura, jde zpravidla o faktický úkon, kterým je zasaženo do právních poměrů osoby, přitom musí jít o takový úkon, který není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.). Většinou půjde o aktivní úkony správních orgánů, nelze však vyloučit, že za zásah lze považovat i pasivitu správních orgánů (tedy nečinnost), aby však šlo o zásah podle ustanovení § 82 s. ř. s., musí se pasivita (nečinnost) tohoto orgánu vztahovat rovněž k takovým úkonům, které nejsou rozhodnutím.
18. K tomu, aby bylo možné užití žalobního typu, který ke své obraně zvolila žalobkyně, je nutné tvrzení konkrétního zásahu správního orgánu, který míří přímo proti žalobkyni a který ji (popř. jeho důsledky) současně krátí na jejích individuálních právech. Základem je jasné tvrzení o zásahu či jeho důsledcích do právní sféry žalobkyně. V průběhu řízení pak soud zkoumá jednotlivé definiční znaky tvrzeného zásahu (konkrétnost tvrzení zkrácení na žalobcových právech, nezákonnost zásahu), což je vždy úvahou ve věci samé, která pak v konečném důsledku vede k závěru, že buď k tvrzenému zásahu vůči žalobkyni nedošlo, nebo došlo, nebyl však nezákonný, anebo sice byl nezákonný, ale žalobkyně jím nebyla přímo krácena na svých subjektivních právech, resp. nebyl zaměřen přímo proti ní, anebo k tvrzenému nezákonnému zásahu skutečně došlo, a trvá-li, soud nařídí jeho ukončení. Pro povahu zásahu pak je důležité to, že byl učiněn správním orgánem (při výkonu veřejné správy). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005 č. j. 2 Aps 2/2004-69, zásahem podrobeným přezkumu ve správním soudnictví může být právě i zásah policejního orgánu při výkonu působnosti ve veřejné správě.
19. Žalobkyně se u soudu domáhá určení, že zásah žalovaného, jež spatřuje v odstranění (odtažení) jejích vozidel č. 1 až č. 3 z pozemní komunikace na adrese Podnikatelská 578, Praha 9 dne 28. 4. 2021 (který musela zaplatit), byl nezákonným.

20. Soud vychází z této právní úpravy:
21. Podle § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu *pro účely tohoto zákona překážka provozu na pozemních komunikacích je vše, co by mohlo ohrozit bezpečnost nebo plynulost provozu na pozemních komunikacích, například náklad, materiál nebo jiné předměty, vozidlo ponechané na pozemní komunikaci nebo závady ve sjízdnosti pozemní komunikace.*
22. Podle § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu *při stání musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy; při zastavení musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro oba směry jízdy.*
23. Podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu *řidič smí zastavit a stát jen vpravo ve směru jízdy co nejbližší k okraji pozemní komunikace a na jednosměrné pozemní komunikaci vpravo i vlevo.*
24. Podle § 27 odst. 1 písm. s) zákona o silničním provozu *řidič nesmí zastavit a stát na jiných místech, kde by tím byla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, zejména jízda ostatních vozidel.*
25. Podle § 45 odst. 1 zákona o silničním provozu *kdo způsobil překážku provozu na pozemních komunikacích, musí ji neprodleně odstranit; neučiní-li tak, odstraní ji na jeho náklad vlastník pozemní komunikace.*
26. Podle § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu *je-li překážkou provozu na pozemní komunikaci vozidlo, rozhoduje o jeho odstranění policista nebo strážník obecní policie, přičemž jde-li o dálnici, zajistí odstranění vozidla na výzvu policisty některá z osob uvedených v odstavci 1; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele.*
27. Smyslem a účelem zákona o silničním provozu je především stanovit základní pravidla pro zabezpečení ochrany veřejného účelu, kterým je bezpečný a plynulý provoz na pozemních komunikacích. Ustanovení § 45 odst. 1 zákona o silničním provozu koncipuje objektivní odpovědnost toho, kdo způsobil překážku provozu na pozemních komunikacích tak, že stanovuje tomuto subjektu povinnost překážku neprodleně odstranit a neučiní-li tak, povinnost uhradit náklady na její odstranění vlastníku pozemní komunikace [viz např. nálezy Ústavního soudu: nálezy sp. zn. III. ÚS 150/03 ze dne 6. 11. 2003 (publikovaný pod zn. N 128/31 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu č. 149), nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2014 č. j. 31A 11/2014 - 44]. V této věci § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu představuje ustanovení speciální, které určuje subjekty oprávněné k vydání příkazu k nucenému odtahu vozidla. Důvodem vydání takového pokynu k nucenému odtahu vozidla může být jak porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, tak také ochrana veřejného zájmu na průjezdnosti pozemní komunikace bez ohledu na zavinění. Pro aplikaci § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu přitom není rozhodné, zda provozovatel spáchal přestupek či správní delikt nebo zda převáží veřejný zájem na průjezdnosti pozemní komunikace, protože toto ustanovení zakládá odpovědnostní vztah na principu objektivní odpovědnosti.
28. Pro aplikaci § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu je rozhodné, zda vozidlo tvoří překážku provozu na pozemní komunikaci či nikoliv, neboť pokud tomu tak je, „*policista nebo strážník obecní policie*“ je oprávněn rozhodnout (dát pokyn či nařídit) o jeho odstranění (odtah).
29. Rozhodovací činnost policisty (nebo strážníka obecní policie) na místě se tedy skládá ze dvou vzájemně navazujících fází. Za prvé musí rozhodnout, zda vozidlo tvoří či netvoří

překážku provozu na pozemní komunikaci ve smyslu § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu, v případě kladné odpovědi, pak za druhé rozhodne o odstranění vozidla.

30. V dané věci proto soud předně zkoumal, zda vozidla č. 1 až č. 3 tvořila překážku provozu na pozemní komunikaci. Žalobkyně k této otázce toliko obecně tvrdí, že vozidla č. 1 až č. 3 překážku provozu netvořila, jejich odstranění nebylo odůvodněno. Na podporu tohoto tvrzení nepředložila žádný relevantní důkazní prostředek.
31. Z pořízených CD záznamů, které jsou součástí správního spisu, není pochyb, že vozidla č. 1 až č. 3 ohrožovala bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, zejména jízdu ostatních vozidel. Jejich umístěním (stáním) byl omezen (a dvěma vozidlům i zamezen) průjezd dotčeným místem. Mezi vozidly č. 1 a č. 2 byl velmi krátký prostor pro manévrování při objíždění jiných vozidel, každé vozidlo stálo na protější straně komunikace. Vozidlo č. 3 stálo poblíž vozidla č. 2, na protější straně, a také svým stáním bránilo (bezpečnému) průjezdu ostatních vozidel. Policisty na místě pořízené videozáznamy jednoznačně svědčí o tom, že vozidla č. 1 až č. 3 představovala překážku na pozemní komunikaci, a v tu chvíli ohrožovala bezpečnost a plynulost provozu na pozemní komunikaci tím, že jejich odstavená stání omezovala a současně i zcela znemožňovala průjezd jiných vozidel daným místem. Soud k tomuto odkazuje na popis situace podle úředních záznamů Policie České republiky, která zcela odpovídá pořízené dokumentaci na místě. Pro úplnost nelze nezmínit, že z videozáznamů je i patrné, že vozidla č. 1 až č. 3 jsou místy zrezlá, některá kola mají prasklá, vypuštěná, dveře kabiny jsou otevřené, nezajištěné, uvnitř je nepořádek, nějaké deky, na korbě staré pneumatiky. Tyto indicie nesvědčí o tom, že by vozidla č. 1 až č. 3 byla na místo postavena krátce před zjištěním zmiňované situace.
32. O situaci na místě byly sepsány tři úřední záznamy Policie České republiky popsané shora pod bodem 11. tohoto rozsudku. Z nich je zřejmé, jaké konkrétní okolnosti vedly k úvaze o překážce provozu vozidel č. 1 až č. 3 na pozemní komunikaci a jejich odtahu. Vozidla č. 1, č. 2 a č. 3 jsou v nich bezpečně ztotožněna a popsána, včetně jejich stání na pozemní komunikaci, i s konkrétními důvody (ve vazbě na porušení zákonných ustanovení), které vedly k závěru, že vozidla č. 1 až č. 3 představují překážku v silničním provozu. V těchto úředních záznamech jsou ve vztahu ke stání jednotlivých vozidel uvedeny odkazy na příslušné výpisy z registru vozidel č. 1 až č. 3, náčrtky situací jejich stání na pozemní komunikaci, protokoly o jejich odtahu a ke každému z nich je připojen CD záznam pořízený na místě, který obsahuje fotografie i videozáznam z místa jejich stání, jak je popsáno shora.
33. Současně z vyrozumění ze dne 28. 4. 2021 popsaného pod bodem 12. tohoto rozsudku vyplývá, že žalobkyni jím bylo oznámeno, že její vozidla č. 1 až č. 3 [označena tovární značkou/typem, VIN kódem, MPZ, druhem vozidla, barvou, a vlastníkem s jeho identifikačním číslem (žalobkyní)], byla odtahována zmiňovaného dne v popsanych časech, pro „*Překážku provozu na pozemní komunikaci*“, a to „*ve smyslu ustanovení § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu.*“ Současně byla žalobkyně informována, že „*Vozidla se nachází (jsou odstavena) a lze je vyzvednout: Místo: Odtahové parkoviště Dubeč, ulice Ke Křížkám 2. Vlastník/firma: Správa služeb hlavního města Prahy. Pracovní doba: pracovní dny: 8:00-15:00 hod. Telefon: 724 823 402, 602 291 880.*“
34. K věci též podrobně vypovídal slyšený svědek P. (viz bod 9. tohoto rozsudku), jehož výpověď, zejména ohledně stání vozidel č. 1 až č. 3 ve vlastnictví žalobkyně v „T“ křižovatce zcela koresponduje s provedenými CD záznamy i s obsahem správního spisu.

35. Na základě shora uvedeného se soud neztotožnil se žalobkyní, že by provedený zásah – odtažení vozidel č. 1 až č. 3, nebyl odůvodněn či podložen důkazy. Součástí spisového materiálu k předmětným vozidlům jsou jednotlivé úřední záznamy zachycující průběh situace, náčrtky jejich umístění, jakož i fotografie a videozáznamy, svědčící o jejich protiprávním umístění na pozemní komunikaci, o čemž byla žalobkyně vyrozuměna, jelikož vozidla č. 1 až č. 3 tvořila překážku provozu na pozemní komunikaci a při jednání byl slyšen svědek, který se události účastnil a podrobně ji popsal, jak je shora uvedeno.
36. Na základě výše popsanych zjištění dospěl soud k závěru, že vozidla č. 1 až č. 3 představovala překážku v provozu podle § 2 písm. ee) zákona silničním provozu, jelikož mohla ohrozit (a v daném případě i ohrozila) bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Mezi takové potenciálně ohrožující elementy zahrnuje zákon např. neoprávněně ponechané vozidlo na pozemní komunikaci. Podle § 2 písm. ee) silničního zákona je neoprávněně ponechané vozidlo na pozemní komunikaci elementem, který by mohl ohrozit bezpečnost nebo plynulost provozu, a tudíž být překážkou v provozu.
37. Podle § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu přitom platí, že *při stání vozidla musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy*. Ustanovení § 27 odst. 1 písm. s) téhož zákona zakazuje řidiči *zastavit a stát na jiných místech, kde by tím byla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, zejména jízda ostatních vozidel*. Podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) pak řidič *smí zastavit a stát jen vpravo ve směru jízdy co nejblíže k okraji pozemní komunikace*.
38. Vozidla žalobkyně byla na pozemní komunikaci umístěna v rozporu se shora připomenutými zákonnými ustanoveními, jejich stání (odstavení) na daných místech bylo protiprávní, neumožňovalo jiným vozidlům bezpečný (i plynulý) průjezd po komunikaci. Jediným kritériem, zda vozidlo překážkou v provozu je nebo není, je právě oprávněnost nebo protiprávnost jeho umístění. Současně žalobkyně nedoložila ničeho, z čeho by vyplývalo, že byla oprávněna vozidla č. 1 až č. 3 (bez SPZ a s propadlou technickou kontrolou) zanechat na předmětném místě v uvedené dobu.
39. Dané překážky provozu byly podle soudu takového charakteru, že představovaly ohrožení hodnot chráněných veřejným právem, jako je zejména ochrana plynulosti a bezpečnosti provozu, tudíž též ochrana zdraví, majetku, v neposlední řadě i životního prostředí. Tomu se tak v daném případě i stalo, jelikož s ohledem na stání vozidel č. 1 až č. 3 žalobkyně na předmětné komunikaci již po ní nemohla projet jiná dvě vozidla, a to nákladní vozidlo a popelářský vůz, a současně malá vozidla měla problém je objíždět, jak vyplývá z výpovědi slyšeného svědka a současně provedených CD záznamů žalovaného.
40. Tvzení žalobkyně, že vozidla č. 1 až č. 3 překážku provozu nepředstavovala, nemohou na uvedeném nic změnit, žalobkyně nedoložila, že překážkou nebyla.
41. Ačkoli odstranění vozidla je zásahem do užívacího práva provozovatele vozidla, právo na bezpečnost a plynulost provozu v posuzovaném případě nutně převáží nad užívacím právem žalobkyně jako provozovatelky vozidel č. 1 až č. 3. Soud neopomněl, že všechna tři vozidla neměla na sobě umístěnou registrační značku a současně měla propadlé technické prohlídky. Jejich odstranění z pozemní komunikace je proto přiměřeným (v daném případě nutným) zásahem do práv jejich provozovatelky. Jinými slovy, soud shledává, že odstranění vozidel s ohledem na konkrétní okolnosti případu sledovalo legitimní účel, tj. zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu, a je úkonem způsobilým tento

účel naplnit, a zároveň zde není šetrnější způsob k dosažení sledovaného legitimního účelu. Odstranění takovýchto vozidel je proto v daném případě potřebným a přiměřeným způsobem, jak na místě ve věci rozhodnout, jelikož tak žalobkyně neučinila. Žalobkyně přitom ničím nedoložila, jakým konkrétním způsobem chtěla s vozidly bez SPZ a bez platných technických kontrol disponovat, jak tvrdila v žalobě. Soud proto ani nezkoumal, kdy žalobkyně vozidla č. 1 až č. 3 na předmětné místo skutečně přivezla a za jakým účelem. Jinými slovy, soud nezkoumal, jak dlouho vozidla žalobkyně tvořila překážku silničního provozu na předmětné komunikaci. V postupu žalovaného soud žádné nepřiměřené, nepředvídatelné ani svévolné, jednání neshledal.

42. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že postup žalovaného nenaplnil kritéria třetí podmínky nezákonného zásahu popsaného pod bodem 15. tohoto rozsudku, proto žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
43. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto shledal, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. ledna 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu

